

RODICA TAPALAGĂ

(Teatrul „Lucia
Sturdza Bulandra“)

După cincisprezece ani, pe afișul Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra“, apare din nou capodopera lui Maxim Gorki: Azilul de noapte.

În regia lui Liviu Ciulei, spectacolul anunță o distribuție prestigioasă: Toma Caragiu, Victor Rebengiuc, Gina Patrichi, Virgil Ogășanu, Rodica Tapalagă, Vasile Nițulescu, Ion Caramitru, Lucia Mara, Tamara Buciuceanu, Cornel Coman, Mariana Mihut, Dănuțu,

VIITORUL ROL

Ica Matache, Gh. Oprina, Jean Reder și Liviu Ciulei.

Rodica Tapalagă, întrebată ce rol va juca, ne spune: Vasilisa. Surpriză!!

— Și pentru mine a fost o mare surpriză. Nu m-am gândit niciodată la această Vasilisa. Trebuie să mărturisesc că, deși e un rol nou, e totuși neașteptat. Dar... Cel mai important lucru pentru un actor, cred, e să sesizeze esențialul textului încredințat și să-l redea, să-l transpună.

Aș spune că joc pentru prima dată Gorki, dacă n-aș face o legătură cu debutul meu pe scena Teatrului Municipal. Imediat după ce-am fost angajată, doamna Bulandra vroia să mă vadă jucind. Și regizorul Liviu Ciulei m-a distribuit atunci într-un rolșor din *Copiii soarelui*: Fima. O fetișcană — aici vreau să ajung — personajul este o prefigurare a Vasilisei; Fima, o tinerică al cărei suflet era un viespar de porniri josnice, un „start“ al Vasilisei, un caracter deja urât, rău. Iat-o, așadar, pe Vasilisa, o Fimă la o altă vîrstă, la alte dimensiuni. Vasilisa — tot tinără — căsătorită cu un bărbat bătrîn, lingă care nu a avut nici o satisfacție, nici o clipă de fericire personală; avidă de bani, de avere, profită de pe urma soțului ei și a altora. În comportamentul față de cei din jur, Vasilisa e o bestie dezlănțuită, o nerușinată; desfășurarea ei instinctuală se manifestă ca un fel de beție. Dar această beție a instinctelor este la ea patetică și are mari dimensiuni. Deși pitoresc, personajul are un dramatism profund. Pasiunea ei pentru Vasca Pepel e sinceră și nemărginită: capabilă de orice, chiar și de crimă, fiindcă are un mobil puternic: evadarea din jungla amară a mizeriei. Aparent doar, ea pune interesul înaintea, dar pasiunea ei cumplită, vine și dărîmă tot ce a construit. Acest personaj nu-mi e de loc la îndemînă. Îmi solicită niște resurse pe care nu știu dacă le am; îmi solicită, o suită de compoziții, cu instrumente mari, deosebite. O suită de căutări în zone noi, o gamă de stări, la care obligă structura dramatică. Așadar, rolul Vasilisa, ocupă un loc foarte important în cariera mea de actriță. Personal consider că e un rol din familia marilor personaje feminine, poate chiar apropiat de Lady Macbeth; important și prin faptul că lucrez sub bagheta lui Liviu Ciulei, regizorul care cunoaște bine natura actricească, care știe să creeze o punere de acord, între ceea ce gîndim și gîndește, și care pretinde foarte mult.